

เรื่องย่อละคร เคหาสน์สีแดง

ความโกรธแค้นชิงชังนั้นมีอานุภาพรุนแรงยิ่ง

และใครที่ใกล้ชิดกับคนที่มีแต่ความแค้นฝังใจก็จะมีแต่ทุกข์เท่าทวีคูณ แต่ถึงอย่างไร อานุภาพความดีและความจริงก็จะทำให้ความโกรธแค้นชิงชังนั้นหมดไปได้

เมื่อ พลตรีพลแสนเสนินทร์รงค์ พ่อของ รุจ รับ อัมพา ภรรยาของญาติสนิทที่เสียชีวิตและมีลูกติดเข้ามาอยู่ได้ชายคาเคหาสน์สีแดง รุจก็เหมือนโดนแย่งความรักจากหญิงที่เขาเห็นว่าเป็นจอมมารชาคนนั้น เมื่อพวกเขาเข้ามาแทนในที่ที่เขาควรได้รับแต่เพียงผู้เดียวไป ทำให้หัวใจเด็กน้อยเต็มไปด้วยความชิงชังโกรธแค้น และพยายามหลีกหนีให้ไกลจากผู้หญิงจอมมารยากับเด็กหญิงที่เขาคิดว่าเข้ามาแย่งของของเขาไป เขาไม่ต้องการอยู่ร่วมกับสองคนแม่ลูกจึงคอยหลบหลีกให้ไกล หลังจากที่หนีไปอยู่โรงเรียนประจำแล้ว รุจได้ไปศึกษาต่อต่างประเทศด้านการแพทย์เป็นเวลา 15 ปี ที่ประเทศอังกฤษ ยิ่งได้รู้ว่าภายหลังอัมพาเป็นภรรยาของพ่อ รุจปฏิเสธไม่ยอมกลับมาเมืองไทยอีกเลย

พลตรีพลแสนเสนินทร์รงค์เสียชีวิตอย่างปัจจุบันทันด่วนก่อนที่จะได้เห็นลูกชายจบการศึกษาได้เป็นนายแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถเยี่ยมยอด และไม่นานที่ให้ลูกชายได้ดูแลรักษาดน หลังจากนั้นไม่นาน ต้องถึงกำหนดที่รุจจะต้องกลับมาประเทศไทย แต่เขาก็ปฏิเสธที่จะกลับมาที่เคหาสน์สีแดง แต่ทำเรื่องขอไปรับราชการที่ภาคเหนือ ทุกคนในเคหาสน์สีแดงต่างรอคอยบุคคลที่จากไปแสนนาน แต่ไม่มีเสียงตอบรับจากรุจ จนกระทั่งอัมพาเสียชีวิตไปอีกคนจึงมีข่าวจากขุนประจัญคดี ทนายความประจำตระกูลรุจโรจน์ว่ารุจจะกลับมา เคหาสน์สีแดงที่เขาจากไปเมื่อครั้งยังเด็กยังไม่แตกต่างไปจากเดิม เขากลับมาสู่อ้อมอกแม่ๆทั้งสาม แม่ละม่อม แม่พร้อม และ แม่พิน พี่เลี้ยงที่เคยดูแลเขาเมื่อยังเป็นเด็ก ต่างดีใจที่ได้ดูแลคุณหนูของพวกเขาอีกครั้ง

แต่บุคคลแปลกหน้าผู้หนึ่ง อารยา ลูกสาวของอัมพาผู้หญิงที่เขาเกลียดที่สุด ผู้หญิงที่แย่งความรักของพ่อจากเขาไป ทั้งแม่และลูก ความแค้นเค้นไม่ได้ลดลงไปตามกาลเวลา กลับเพิ่มความชิงชังที่จะต้องอยู่ร่วมบ้านเดียวกันอีก ภายใต้น้ำกาทสุภาพบุรุษเต็มไปด้วยวาจาถากถาง และกิริยาแข็งกร้าว ทำให้อารยารู้สึกอึดอัดที่จะต้องอยู่ร่วมบ้านกับเขา

ถ้าไม่ได้บรรดาแม่ๆทั้งสามให้ความรักความอบอุ่น รวมถึงเพื่อนบ้าน ที่แสนดีอย่างบ้านพนาเวศ

ทั้งคุณนายพนาเวส วัฒนา และ ชาลี ที่คอยดูแลเอาใจใส่ โดยเฉพาะชาลีที่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุด และรักเทิดทูนอารยาก็ยิ่งกว่าใคร

รูกุ่มเทศชีวิตเขาให้กับการศึกษาวิจัยทางการแพทย์ ไม่สนใจแม้กระทั่งสมบัติ หรือคู่รักแสนสวยของเขา เสาวรสคบกับหมอมันมานาน แต่ดูเหมือนไม่มีสัญญาณผูกมัดใดๆจากรูกุ่มได้เลย เขาทุ่มชีวิตให้กับงาน

เสาวรสไม่รู้ว่าตัวเธออยู่ที่ส่วนไหนของชีวิตเขา เมื่อกลับมาเมืองไทยพร้อมกัน

เสาวรสได้พบเพื่อนชายมากหน้าหลายตา คนหนึ่งคือ ภากินัย ที่นอกจากจะมีรูปร่างหน้าตาคมเข้มสมชายไทยแล้วยังมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ที่เสาวรสไม่คิดว่ารูกุ่มจะมีได้เทียบเท่าเพราะจนถึงบัดนี้

เสาวรสยังไม่เคยได้เหยียบย่างไปที่บ้านรูกุ่มโรจน์ เคหาสน์สีแดงคร่ำที่ขึ้นส่งงามสมอัครฐานของสกุลเก่าแก่

ดังนั้นเสาวรสจึงใช้เวลาที่รูกุ่มอยู่ในห้องแลป ออกเที่ยวเตร่กับภากินัย หนุ่มสังคมหรูหราฟู่ฟ่า

เมื่อเป็นเช่นนั้นรูกุ่มจึงขัดแย้งค่อนข้างรุนแรงกับเสาวรส และจบลงด้วยการห่างเหินจากกัน

น่าแปลกที่ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นกับเสาวรสทำให้หมอรูกุ่มยิ่งขึ้น สงบขึ้น ไม่มีใครเห็นความเศร้าเสียใจ

ทุกคนเห็นรูกุ่มร่ำแรงงานมากขึ้นกว่าปกติ

ตัวของเขาเองเท่านั้นที่รู้สึกอ้างว้างอย่างประหลาดเหมือนอยู่โดดเดี่ยวในคฤหาสน์อันกว้างใหญ่ และวันหนึ่ง

ขุนประจัญคดีปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับจดหมายฉบับสุดท้ายของพลตรีพลแสนเสนีณรงค์ ผู้บิดา

ไม่มีอะไรจะทำให้รูกุ่มรู้สึกโกรธแค้นเสียใจไปมากกว่านี้อีกแล้วเพราะเขาเกลียดทั้งอัมพาและอารยา

ลูกสาวของหล่อนเหมือนเป็นสิ่งที่สกปรกที่สุด ดังนั้นข้อความในจดหมายฉบับนั้น ไม่ได้ทำให้รูกุ่มเกลียด

สองแม่ลูกไปมากกว่านี้ แม้ว่ามันจะรุนแรงชนิดที่เขาไม่คาดคิด นั่นคือคุณพ่อของเขาต้องการให้รูกุ่มแต่งงาน

กับอารยา รูกุ่มปฏิเสธเด็ดขาด ต่อให้เขาสิ้นเนื้อประดาตัวเขาจะไม่วันยอมแต่ง

ท่านขุนทนายความไม่ได้ตอบแต่อย่างใด มีแต่สีหน้าและแววตาลึกซึ้งเท่านั้นที่บ่งบอกความนัยบางอย่าง

ความเกลียดที่ครอบงำในจิตใจทำให้รูกุ่มเฝ้าสังเกตอารยา หญิงสาวที่อยู่ต่อหน้าเขาจะนิ่งเฉยเรียบร้อย

แต่เมื่ออยู่กับชายหนุ่มข้างบ้านกลับเบิกบาน คุยเล่นร่าเริงแจ่มใส หรือเมื่ออยู่กับแม่ทั้งสามจะสามารถ

ทำงานบ้าน งานเย็บปักถักร้อยได้อย่างแคล่วคล่อง และเป็นที่รักของแม่ๆ

รูกุ่มเฝ้าแต่คิดว่าเธอต้องเป็นหญิงมารยาอย่างอัมพา นี่หรือคนที่พ่อของเขาจะให้แต่งงานด้วย

แม้แม่ทั้งสามจะเล้าถึงความดีงามของสองแม่ลูก แต่ดูเหมือนรูกุ่มไม่ได้ใจอ่อนลงเลย

กลับตั้งข้อกังขาในตัวอารยามากขึ้นกว่าเดิม โดยมี ข่ายจ้วน คนเก่าคนแก่ที่คอยเดิมเชื่อใจในความรังเกียจให้รูกุ่ม

คนที่คับอกคับใจในการอยู่เคหาสน์สีแดงจึงเป็นอารยา เธอรู้ว่าตัวเธออยู่ในสายตารูกุ่มทุกฝีก้าว

เพราะเขาได้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ปกครองของเธอ และเจ้าของบ้านที่เธอต้องอยู่อาศัย

ไม่ว่าเธอจะทำอะไรก็เป็นที่ผิดในสายตาเขาเสมอ โดยเฉพาะเมื่อเธอพบกับชาลี ไม่ว่าจะเล่นหัวสนุกสนานกัน

หรือคุยกันเงียบๆ หรือนั่งอ่านหนังสือกันเงียบๆ เธอรู้สึกได้ตลอดเวลาว่าเขาไม่พอใจ

วันหนึ่งรูกุ่มรักษานายชาญ คนไข้ที่ถูกทำร้ายเนื่องจากโดนเจ้าของบ้านที่ชาญลอบเข้าไปขโมยทรัพย์สิน

จับได้และถูกแทง สุดท้ายนายชาญก็ได้ถึงแก่ความตาย นายชิด พ่อนายชาญโกรธแค้นหมอรูกุ่มมากที่ทำให้

ลูกชายหัวแก้วหัวแหวน ที่ขาดแม่ถึงแก่ความตาย ชิดเข้ามาจะทำร้ายหมอรูกุ่มประกาศว่า เขาเป็นพ่อเก่าของอัมพา

แม่เลี้ยงของรูกุ่ม รูกุ่มใช้ไหม ถึงได้แก้แค้นรักษาให้ชาญตาย เมื่อรูกุ่มได้ยินเรื่องราวของสาวน้อยในอาณัติของเขา

แม้เธอจะเป็นที่รักของคนในบ้านและคนรอบข้าง แต่อารยามีปมหลังที่สกปรกโสมม เขารู้ประวัติของแท้เธอดี

เพราะเขาพบและได้ยินด้วยตนเองว่านายชาญเคยมาหาอัมพา ทั้งสองคนเป็นชู้ต่อกัน

อารยาไม่เคยได้รับรู้เรื่องราวของแม่ตนเอง จึงกลายเป็นจำเลยที่ไม่รู้เรื่องราว เมื่อโดนรูกุ่มก่อนหน้า

จึงต้องงวยตามผู้ชายอารมณ์ร้ายไป กลางคืนหนึ่ง เมื่อนายชินุกเข้ามาจะฆ่า
อารยาตื่นขึ้นมารับรู้ถึงเรื่องราวอันสกปรกของแม่เธอ ที่เคยมีลูกกับชายผู้
อารยาทนรับสิ่งที่เธอได้ยินจากชายคนนั้นไม่ได้ และยังคิดว่าลุงคงไม่ปล่อยให้เรื่องนี้ผ่านไป
เธอต้องเจอกับวาจาอันโหดร้ายของลุงอีก อารยาคใจจนสลบไป นายแพทย์รุจ รุจิโรจน์ มองร่างที่ชวนเซล้มลง
เห็นสีหน้าขาวซีดสลดร่างกายปวกเปียกคลุมหายใจขอจดหายไปแล้ว เขาโอบร่างนั้นไว้ในอ้อมแขนกอดประทับ
และถ่ายทอดความอบอุ่นให้แก่ร่างน้อยที่เย็นชืดเหมือนก้อนหิน อะไรบางอย่างที่เขาไม่รู้ตัว จะเพราะจรรยาแพทย์
หรือเพราะความรู้สึกบางอย่างที่ซ่อนอยู่ในใจทำให้เขาขอให้อารยาแต่งงานกับเขา เห็นดังนั้นจึงคิดว่า
เพราะสภาพบุรุษอย่างเขาที่ไม่เคยทำร้ายผู้หญิง กลับมาทำร้ายคนใกล้ชิดตัวเอง
รุจแสดงความรับผิดชอบด้วยการขออารยาแต่งงานกับเขา อารยาจูงง ต่อการกระทำของลุงมาก
เพราะก่อนหน้านี้ยังดำเนินชีวิตเธอและแม่อย่างเสียๆหายๆ และจู่ๆก็มาขอเธอแต่งงานด้วยความอับอาย
และไม่เข้าใจการกระทำของลุง เธอจึงหนีออกจากเคหาสน์สีแดงในวันรุ่งขึ้น
บอกตัวเองว่าไปผจญชะตาชีวิตข้างนอกดีกว่าต้องทนอับอายขายหน้าจากชายผู้นั้น
อารยาไม่เชื่อและไม่ไว้ใจคนใจแข็ง เป็นหินอย่างลุง ลุงเฝ้าเป็นห่วงอารยา เมื่อเธอจากไป
ถึงแม้ว่าแม่ของเธอจะมีความหลังที่เลวร้าย แต่ลุงเริ่มคิดได้ว่า สาวน้อยคนนั้น
ไม่น่าที่จะได้รับรู้เรื่องราวอันเลวทรามของแม่เธอมาก่อน
เธอเป็นผู้หญิงสาวต้องระแวงร้อนออกจากบ้านไปคนเดียวเช่นนั้น ยิ่งเขาเป็นต้นเหตุทำให้อารยาต้องหนีไป
ยิ่งทำให้เขารู้สึกผิดเป็นทวีคูณ เขาทำผิดยิ่งขึ้นที่ไปคาดคั้นหาตัวอารยาจากชาติ
นอกจากชาติจะปฏิเสธเด็ดขาดว่าไม่รู้เรื่องแล้ว
ยังเอ่ยวาจาเสียดแทงใจว่าเขาคงจะพอใจที่อารยาหนีไปจากเคหาสน์สีแดงเสียได้
เมื่ออารยาออกจากบ้านรุจิโรจน์นั้น เธอไม่สบายจนต้องเข้าโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้พบกับ จลวย
พยาบาลที่แอบหลงรักหมอจุ เมื่อจลวยทำงานที่โรงพยาบาลเก่าที่หมอจุประจำอยู่ ทั้งสองคุยกันถูกคอ
แม้ว่าจะไม่มีใครคุยกันเรื่องส่วนตัวเลยก็ตาม ระหว่างนั้นอารยาดิดต่อชาติ เพื่อให้ชาติช่วยหางานให้เธอ ชาตินั้น
อยากให้อารยามาอยู่ด้วยกันเป็นที่สุด แต่เพราะยังเป็นนักเรียนทหารอยู่จึงทำได้แค่ให้ไปทำงาน
กับเพื่อนที่ตนรู้จักเท่านั้น หมอจุรู้เรื่องอารยาจาก กิจจา เพื่อนนายแพทย์และจลวย
เขารีบรุดไปหาที่โรงพยาบาลทันที แต่ทว่าเมื่อเขาไปถึงก็รู้ว่าคลาดกันแค่เสี้ยวนาที่ นารี
เพื่อนพยาบาลของจลวยรายงานว่ อารยาออกจากโรงพยาบาลไปแล้ว จะตามเธอได้ที่ไหนละนี่
เขาจะไม่มีวันได้พบที่ทำได้กับเธอเลยหรือ เพื่อนของชาติอยู่เมืองเหนือ
และโลกก็พิสูจน์ความกลมอีกครั้งเพราะเพื่อนคนนั้นคือ ภากินัย อารยาได้ไปทำงานอยู่ที่ไร่ร้างฝั่งเพื่อดูแล ภากินี
น้องสาวที่เป็นอัมพาต สาวน้อยหน้าตาสดใสแต่นิจจาไม่สามารถเดินได้อย่างเด็กกรุ่นราวคราวเดียวกัน
เพราะประสบอุบัติเหตุ และไม่มีหมอคนไหนสามารถรักษาได้ ภากินีไม่ใช่คนพิการที่ถูกทอดทิ้ง
เธอได้รับการเลี้ยงดูที่อบอุ่นจากน้ำ ถังวาลย์ น้องฝาแฝด ดาริกา-กุมารี และพี่ชาย ผู้ที่รักเธอเหนือสิ่งอื่นใด
เมื่อได้พบกันครั้งแรกทุกคนในบ้านชื่นชอบอารยาเป็นอย่างมาก เพราะอารยามีความสามารถทั้งทางด้านการเรียน
ดูแลเด็กๆ ทั้งดาริกาและกุมารี ทำให้เด็กทั้งสองต่างหลงรักครุ่นไหม่
สิ่งที่อารยาทำให้ทุกคนพอใจที่สุดคือ เธอเป็นทั้งพยาบาลและเพื่อนพูดคุยกับภากินีได้อย่างดี ภากินีเองก็ค่อยๆ
หลงรักอารยาด้วยอีกคน เพราะความใสซื่อ ร่าเริงแจ่มใส และจิตใจของเธอ
ความสัมพันธ์ของทั้งสองเจริญงอกงาม ดังเหมือนพืชในไร่ของภากินี

จนภานิชเองเกือบจะลืมดอกไม้ในเมืองของเขา ถ้าไม่มีจดหมายการมาเยี่ยมอย่างกระตือรือร้นของเสาวรส และพระศัลยแพทย์พิสุทธิ์ แม้ความรู้สึกของภานิชที่มีต่อเสาวรสจะหมดลงไปแล้ว แต่เขาก็ยังเป็นสุภาพบุรุษคอยดูแลเอาใจใส่ สองพ่อลูกเป็นอย่างดี

แต่อย่างไรก็ดีเสาวรสก็สามารถสัมผัสได้ถึงความเปลี่ยนแปลงของภานิช ผิดหวัง จากภานิชเธอต้องมีใครสักคน แผนอันแยบยลเกิดขึ้น เธอแนะนำภานิชว่าให้รู้จัก หมอศัลยกรรมมือหนึ่งรักษากินี

เพื่อที่เธอจะได้ใกล้ชิดกับหมอรู้จักครั้ง และประจวบเหมาะกับการที่หมอจะต้องมาตรวจงานที่เมืองเหนือ จึงสามารถเดินทางมาที่ไร่รวงผึ้งได้ ก่อนหน้าที่รุจจะเดินทางมาดูงานที่เมืองเหนือ

เขาได้เจอจดหมายของอัมพาและเครื่องเพชรของแม่เขา โดยบังเอิญ

เมื่อทำรูปของอัมพาที่แขวนในห้องทำงานเขาเสมอมาตกลงมา

รุจคลายความเครียดลงเมื่อเจอเครื่องเพชรของแม่ตัวเองที่นึกเสมอมาว่าอัมพาไปให้ชายผู้

ทำให้เขายังรู้สึกผิดยิ่งขึ้น

และสงสารอารยาที่ตนเองเป็นเหตุให้อารยาต้องหนีออกจากบ้านไปผจญกับโลกภายนอก และแล้ว หมอรุจก็ได้มาตรวจคนไข้สาวที่ไร่รวงผึ้ง เขาเปรียบเหมือนหมอเทวดาที่น่าแสงสว่างมาสู่เธอ

เพราะเขายืนยันว่าอาการของเธอรักษาให้หายได้ หมอรุจผู้มีใบหน้าอ่อนโยน วาจาปลอบประโลม สัมผัสที่นุ่มนวลทำให้ภานิชตกหลุมรักหมอจุอย่างหมดใจ ฝ่ายเธอจะให้หมอมาตรวจทุกวัน และมีกำลังใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะผ่าตัดและสามารถกลับมาเดินได้อีกครั้ง เมื่อรุจพบอารยาที่บ้านภานิช

เขาทั้งโล่งใจและดีใจที่ได้เจออารยาอีกครั้ง แต่การแสดงออกนั้นเล่า ก็คือ มองอย่างเฉยชา

และเมื่อยังเห็นว่าทั้งภานิชและอารยาคุณสมบัติสนมเกินชายข้างลูกจ้าง ยิ่งทำให้เขาเดือดดาลอารมณ์ขึ้นอีกรอบ

หลังจากเฝ้าเป็นห้วง รวมทั้งค้นหาอารยาตลอด ส่วนอารยานั้นหรือ

ไม่รู้เคราะห์กรรมใดทำให้เธอต้องเจอผู้ชายคนนี้อีก และรุจก็ยังเป็นรุจคนเดิม ที่คอยกระแนะกระแหนเธอทุกครั้ง

ที่มีโอกาสอยู่ด้วยกันตามลำพัง และพูดจาบังคับให้อารยากลับบ้านรุจโรจน์และยังยืนยันที่จะให้แต่งงานกับเขา

แต่ไม่ใช่เพราะความรัก เป็นเพียงเพราะเขาสงสารเธอมากกว่า

แต่อารยาเมื่อเป็นไทแก้ตัวและยังได้มีงานทำที่เธอสบายใจ จึงปฏิเสธอย่างแข็งขันว่าเธอไม่มีทางกลับไปที่นี่อีก

รุจเองถึงแม้จะเสียใจแค่ไหน แต่ก็ยังคงรักษาศักดิ์ศรีตัวเองไว้ ไม่มีวาจาจ้องอนใดๆ จากปากเขาอีก

เสาวรสนั้นเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของชายทั้งสอง ว่าไม่สนใจคนเหมือนเดิม

หมอจุนั้นตัดไปจากรายชื่อได้เลยเพราะทั้งมีทำที่เย็นชาไม่สนใจเธอเลย

เสาวรสจึงคิดแผนที่จะหาทางให้ภานิชแต่งงานกับตน ให้ได้แต่เธอเคยหมดหวังกับภานิชแล้ว

ครั้งนี้ไม่ด้วยเล่ห์ก็ต้องด้วยกล เธอต้องทำให้ภานิชลืมตัวในเสน่ห์ของเพชร เขาจะได้ขอเธอแต่งงาน

แต่ภานิชปฏิเสธเพราะเขาไม่มีใจให้เสาวรสอีกต่อไป แม้ว่าเขาจะลวงเกินเธอไปบ้างแล้วก็ตาม

เพราะคนที่เขามานั่งในใจเขาโดยไม่รู้ตัวนั่นคือ อารยา ภานิชได้ขออารยาแต่งงาน แต่ก่อนเฝ้าปากกับอารยา

เขาขอเธอจากหมอจุ หมอจุนั่งฟังภานิชด้วยสีหน้าเรียบเฉยจนภานิชอ่านไม่ออก ทั้งๆที่ในใจร้อนร่า

พลุ่งพล่าน กระวนกระวาย เหมือนมีไฟกองใหญ่อยู่ในอก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นคือ

ภานิชยื่นข้อเสนอต่ออารยา โดยความเห็นชอบจากหมอจุผู้อยู่ ในฐานะผู้ปกครองของอารยา

ไม่มีใครรู้ว่าอารยาคิดอย่างไรที่รู้ว่าหมอจุสนับสนุนภานิช

อย่างไรก็ตาม อารยาปฏิเสธ ภานิชน้อยรับความผิดหวัง แต่ใครกันเล่าที่อารยารัก

ความแค้นของเสาวรสต่อภานิชนั้นรุนแรงดุไฟไหม้ป่า เธอต้องการให้ภานิชหายไปจากโลก

วันหนึ่งภากินัยถูกดักยิงหน้าไร่ของตนได้รับบาดเจ็บสาหัส อารยาต้องไปตามพระศัลยแพทย์มาช่วยรักษา แต่เสาวรศ ห้ามพ่อตนเองไม่ให้ไปดูแลรักษาภากินัยเด็ดขาด แม้อารยาจะอธิบายเท่าใดว่าภากินัยดูเป็นตายเท่ากัน นั่นก็ไม่สามารถทำให้เสาวรศใจอ่อนได้เลย ที่แปลกที่สุดคือพระศัลยแพทย์ยอมทำสิ่งที่น่าละอายอย่างยิ่ง คือเชื่อดูกสาว ในขณะที่อารยาไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร ประพจน์ แพทย์หนุ่มประจำหมู่บ้านก็ล้มป่วยลง ก็ได้มีคนบอกว่ายามีหมอนุ่มอีกคนที่เรือนพยาบาล เมื่อเธอไปตาม กลับกลายเป็นหมอรุ่ง แต่งานที่เรือนพยาบาล เน้นขนาด คนไข้ล้มหลาม ทำให้หมอรุ่งไม่อาจทิ้งหน้าที่ไปได้ เมื่อเขาไปขอร้องพระศัลยแพทย์อีกครั้งด้วยตัวเอง แต่พระศัลยแพทย์ก็ต้องปฏิบัติตามคำของลูกสาว เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาจึงต้องรีบรักษาคนไข้ที่เรือนพยาบาล ให้เสร็จก่อนถึงไปได้ หนึ่งในคนไข้ก็คือนายชิต สามีก่ออำพาท โคนทำร้ายจนบาดเจ็บสาหัสมา ก่อนตาย ได้สารภาพถึงความผิดของตนว่าจริงๆแล้ว คนรุมข่มขืนอำพาจนอำพาดังท้อง และไม่ยอมรับเลี้ยงเด็กคนนั้นไว้ นายชิตได้หาโอกาสไปปกกลอกทรัพย์จากอำพา โดยขู่ว่าจะเปิดโปงเรื่องทั้งหมด ถ้าอำพาไม่ให้เงิน เพราะฉะนั้นอำพาหาใช่เป็นฐิตินไม่ และนายชิตก็หมดลมไป รุมมองอารยาด้วยดวงตาแฉ่งใส แม่อำพาของเธอเป็นผู้บริสุทธิ์ จะมีอะไรที่เขายินดีไปกว่านี้ เขาจะไปรักษาภากินัยให้หาย และจะบอกเธอถึงเรื่องราวทั้งหมดรวมทั้งความในใจของเขาด้วย รุ่งและอารยาต้องฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อที่จะไปไรร่วงผึ้ง เพราะรถก็ไม่มีต้องไปโดยจักรยานและยังต้องเจอไฟป่าระหว่างทางอีก

เมื่อถึงไรรุ่งได้รักษาภากินัยจนฟื้นซิดอันตราย และเขาก็ต้องรีบรุดกลับกรุงเทพฯกระชั้นหัน โดยไม่มีโอกาสได้ปรับความเข้าใจกับอารยา หลังจากที่อยู่จากไป ชาลีได้ขึ้นมาเยี่ยมเธอที่ไร่ภากินัย เขาจบการศึกษาแล้ว และพร้อมที่จะรับอารยาไปอยู่ด้วยตามที่เขาเคยสัญญาไว้ตั้งแต่เด็กว่าจะดูแลอารยาตลอดไป แต่อารยาได้ตอบปฏิเสธน้ำใจของชาลี เพราะเธอมีความสุขที่ได้อยู่ที่นี่

และที่สำคัญอารยาไม่สามารถรักชาลีได้มากไปกว่าเพื่อน ชาลีฟังอย่างเศร้าใจ แต่ก็ไมอาจตัดใจไปจากอารยาได้ จึงยังคอยอารยา แม้จะเป็นได้แก่เพื่อนก็ตาม อารยาจึงให้ชาลีหัดมองคนอื่นบ้าง เช่นคุณภคินีที่น่ารัก อ่อนโยน อย่างเด็กวัยรุ่นสาว ชาลีจึงต้องจำใจช่วยดูแลภคินี อย่างเสียไม่ได้ ภคินีเองก็นิยมชาลีไม่น้อยเหมือนกัน แต่ในใจเธอก็มีแต่หมอรุ่งเท่านั้น

หมอรุ่งกลับมาผ่าตัดให้ภคินีอีกครั้ง การผ่าตัดเป็นไปด้วยดี

ภคินีจิตใจเป็นอย่างมากที่สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติตามคนรุ่นสาวอีกครั้ง บุญคุณของหมอรุ่งใหญ่หลวงนัก เธอยินดีที่จะอยู่ดูแลเขาตลอดไป แต่หมอรุ่งได้ปฏิเสธภคินีอย่างนี้มนวลว่าเขามีคนที่หมั้นหมายไว้อยู่แล้ว

เมื่อภคินีถามว่าคืออารยาใช่หรือไม่ หมอรุ่งได้แต่เงยไป

คนที่ไรร่วงผึ้งต่างดีใจที่ภคินีสามารถกลับมาเดินได้อีกครั้ง แต่เจ้าตัวกลับมีแต่ความโศกเศร้า

เพราะหมอรุ่งปฏิเสธที่จะรับรักตน และภคินีจะให้ภากินัยไล่อารยาออก

เพราะเธอไม่ต้องการคนดูแลอีกต่อไปแล้ว และไม่ยากเห็นหน้าอารยาอีกด้วย เธอมีชาลีที่คอยรักษาแผลใจให้อยู่ อารยาจึงหมดหน้าที่ที่ไรร่วงผึ้ง เธอจึงเก็บกระเป๋าออกไป โดยที่ไม่มีใครรู้ว่าเธอจะไปไหน

เมื่อหมอรุ่งกลับมาเพื่อปรับความเข้าใจกับอารยา แต่ก็สายไปเสียแล้วเพราะเมื่อถึงไรร่วงผึ้ง อารยาเพิ่งจากไป

หมอรุ่งจึงกลับเคหาสน์สีแดงอย่างหมดกำลังใจ เวลาต่อมา ทุกคนในเคหาสน์ต่างรู้สึกหงอยเหงา เศร้าใจเหมือนเจ้าของบ้านที่เก็บตัวและเงิบขริมน้อยน่ากลัว แต่แล้ววันหนึ่งเขาก็ได้เห็น

ใครคนหนึ่งสวนสวยที่เธอเป็นผู้ดูแลด้วยตนเอง คนที่เขาเคยมองดูด้วยหัวใจที่ปิดตายตลอดมา จนกระทั่งได้เรียนรู้นิสัยเธอ อย่างแท้จริง

เขาก็ตระหนักได้ว่าความรักของเขาต่อเธอนั้นมีรากฐานมั่นคงแข็งแรงคงดั่งเคหาสน์เก่าแก่ ของตระกูล
เพราะมันค่อยๆก่อร่างก่อก่อจากความดีของเธอ รุ่งเดินไปพบหญิงสาวเพื่อที่จะขอแต่งงานกับเธอ
ด้วยความรักจากหัวใจเขาอย่างแท้จริง

รายชื่อนักแสดงนำ

แอนดริว เกร็กสัน รับบทโดย นายแพทย์รุจ รุจิโรจ

ณัฐรา วงศ์วานา รับบทโดย อารยา ชัยเสรี

ไอลยวิญญ์ โอสถานนท์ รับบทโดย เสาวรส

ศรุต วิจิตรานนท์ รับบทโดย ภากินัย

กิตติพิชญ์ นิลนพรัตน์ รับบทโดย ชาลี

พรรษชล สุปรีย์ รับบทโดย ภกินี

ศักัญญา ศักดิเดช ภาณุพันธ์ รับบทโดย วัฒนา

เกรียงไกร อุณหะนันท์ รับบทโดย พระศัลยแพทย์พิสุทธิ์

ยุพาพัทธ์ วัชรากัย รับบทโดย ฉลวย เวชพงษ์

รอง แก้วมุลลดี รับบทโดย ขุนประจัญคดี

เมตตา รุ่งรัตน์ รับบทโดย แม่ละม่อม

ทัศนัวรรณ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา รับบทโดย คุณนายพนาเวศ

ปวิน ชื่นวงษ์ รับบทโดย ประพัฒน์

ชลิดา เถาว์ชาลี รับบทโดย อัมพา